

Ikt. sz.: NOB/34-1/2013.

NOB-4/2013.
(NOB-75/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2013. április 29-én, hétfőn 11 óra 40 perckor
az Országház földszint 1. számú termében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető.....	5
Tájékoztató az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő működéséről.....	5
Csete György Eörs tájékoztatója	5
Tájékoztató a Nemzeti Együttműködési Alap működéséről.....	8
Dr. Csizmadia László tájékoztatója.....	8
Tájékoztató a Nemzeti Együttműködési Alap Nemzeti összetartozás kollégium működéséről.....	11
Joó Kinga tájékoztatója	11
Egyebek.....	17

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő működéséről
Előadó: Csete György Eörs főigazgató, Emberi Erőforrás Támogatáskezelő
2. Tájékoztató a Nemzeti Együttműködési Alap működéséről
Előadó: Dr. Csizmadia László elnök, Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa
3. Tájékoztató a Nemzeti Együttműködési Alap Nemzeti összetartozás kollégium működéséről
Előadó: Joó Kinga alelnök, Nemzeti Együttműködési Alap Nemzeti összetartozás kollégium
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János (Fidesz)**, a bizottság elnöke
Dr. Kovács Ferenc, a bizottság alelnöke (Fidesz)
Csóti György (Fidesz)
Ékes Ilona (Fidesz)
Gaal Gergely (KDNP)
Kalmár Ferenc András (KDNP)
Kőszegi Zoltán (Fidesz)
Szabó Vilmos (MSZP)
Dr. Szili Katalin (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hoppál Péter (Fidesz) Gaal Gergelynek (KDNP)
Ékes Ilona (Fidesz) távozása után Kőszegi Zoltánnak (Fidesz)
Csóti György (Fidesz) megérkezéséig Kalmár Ferenc Andrásnak (KDNP)
Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) megérkezéséig Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Csete György Eörs főigazgató (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő)
Dr. Csizmadia László elnök (Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa)
Joó Kinga alelnök (Nemzeti Együttműködési Alap, Nemzeti összetartozás kollégium)
Miklós Árpád igazgató (Nemzeti Együttműködési Alap – Civil támogatások igazgatósága)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 40 perc)

Elnöki bevezető

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésünkön. Elnézést kérek mindenkitől a csúszásért, de nem tudjuk beállítani a projektort és a laptopot. Illetve nem tudom, hogy mit nem tudunk beállítani, de dolgozunk rajta.

A helyettesítéseket szeretném bejelenteni: alelnök urat helyettesítem én, Csóti György képviselő urat Kalmár Ferenc képviselőtársunk, dr. Hoppál Péter képviselő urat Gaal Gergely képviselő úr. Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk.

Megkérdem, hogy elfogadják-e a kiküldött napirendi javaslatot. (Szavazás.) Köszönöm szépen. Elfogadtuk. Szeretném üdvözölni körünkben Csete Eörs főigazgató urat, Csizmadia László elnök urat és Joó Kinga alelnök asszonyt. A három napirendi pont összefügg egymással, és tematikus sorrendben tettük meg a napirendi javaslatot. Az első napirendi pontunk tájékoztató az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő működéséről, előadó Csete Eörs főigazgató úr, az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő főigazgatója. Meg is adom a szót.

Tájékoztató az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő működéséről

Csete György Eörs tájékoztatója

CSETE GYÖRGY EÖRS, az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő főigazgatója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Jelenlévők!

Először is örömmel jöttem a Nemzeti összetartozás bizottsága elé a január 1-je óta tartó új megbízásom keretei között is, hiszen korábban már a Határtalanul! program kapcsán többször jártam itt, többször találkoztunk, úgyhogy, amikor értesültem róla, hogy a Nemzeti Együttműködési Alap kapcsán most az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőnek is kötelessége és lehetősége lesz idejönni, akkor különös örömmel vállaltam, hogy én képviseljem ezt a szervezetet, amely egy új szervezet. Bizonyos értelemben, elnézést a hasonlatért, de csecsemőkorúnak mondható, hiszen tavaly augusztus közepén jött létre különböző, korábbi szervezetek jogutódlásának eredményeképpen. Tehát egy nyolc hónapos szervezet az, amelynek négy hónapja az élén állok.

Engedjék meg, hogy bemutassam ezt a szervezetet, és habár egy kitűnő diasort készítettünk a világhíres Prezi program segítségével, a reklámért elnézést kérek, amelyet már a világon milliók használnak és egy magyar innováció végeredménye volt, de hát ezt az innovációt most itt, a Parlamentben mégsem tudtuk használni, mert valamiért az internet vagy ki tudja, mi miatt nem tud elindulni. Úgyhogy most azokat a csodálatos diasorokat, amelyben próbáltam a kicsit száraz mondanivalómat játékosabbá tenni, majd legközelebb fogom önöknek bemutatni egy másik előadás keretében.

Nos tehát, az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő a Nemzeti Közigazgatási Intézet alapjain jött létre egy új szervezatként. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezeti kezelésű előirányzatainak pályáztatását és támogatási programjainak kezelését végzi. Egyszerűen szólva azokat a feladatokat, amelyeket végzünk, korábban a Wekerle Sándor Alapkezelő végezte, gyakorlatilag az alapkezelő feladatainak, hogy úgy mondjam, a combos részét, hangsúlyos, fontos részét kapta meg a támogatáskezelő - amely az Emberi Erőforrások Minisztériuma tárcának az intézménye, ahogy az előbb már elmondtam - fő feladatul.

Az előzmények szerteágazóak, a célunk viszont nem szerteágazó. Egy egységes szemléletű új intézmény felépítése, arra kaptam miniszter úrtól megbízást, mikor az intézmény élére január 1-jével kinevezett, hogy azt a fajta sikerességet, amelyet az Apáczai

Közalapítvány képviselt a nemzetpolitikában 12 évig és amelyet a Határtalanul! program is képviselt, fogalmazzunk úgy, hogy a nemzetpolitikában szintén néhány évig és még most is képvisel, ezt próbáljuk meg ebbe a szervezetbe átültetni, meghonosítani.

A korábban más rendszerben ellátott feladatokat egy intézménybe vonták össze, hogy létrejöjjön egy professzionális pályázatkezelési intézmény, ahol egységes szempontok érvényesítésével biztosítják a közpénzek hatékony felhasználását és célba juttatását. Ennek eszközei: - és engedjék meg, hogy néhány technikai pontot tegyek nagyon röviden, öt pont – egyrészt körültekintő előkészítés és tervezés, másrészt gyors és szakszerű lebonyolítás. Én azt szoktam mondani, hogy az, hogy a pénzek gyorsan eljussanak a címzettekhez, az egy támogatáskezelő működésének fokmérője. És ez bizony az esetek többségében tényleg a támogatáskezelőn múlik. A harmadik az alapos ellenőrzés, a monitoring, a negyedik a munkaszervezést támogató értékelés és az ötödik a közérthető és ügyfélbarát kommunikáció.

Engedjék meg, hogy ennek kapcsán is csak annyit mondjak, hogy az a törekvésünk, banálisnak hangzik, amit mondok, de a hétköznapi életben mégis nagyon nehéz, ennek talán mindenki, aki képviselőként, közemberként, köztisztviselőként dolgozik, megéli a nehézségeit, nem lehet megválaszolatlan e-mail és nem lehet fel nem vett telefon vagy nem megfelelő válasszal ellátott telefon, megkeresés. Egyébként ezt egy olyan szervezetnél, aminek pillanatnyilag is 80 pályázati felhívása fut és a pályázók száma több tízezer, nem is olyan egyszerű feladat megvalósítani.

Programjai az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőnek egyrészt egyházi támogatások, nagyon sok külföldi érintettséggel egyébként, nemzetiségi támogatások, a Nemzeti Együttműködési Alapnak a pályázatkezelési feladatai, most tulajdonképpen ezért ülünk itt, az évtizede menő Útravaló-MACIKA ösztöndíjprogram, integrációs pedagógiai rendszer program, a szociális földprogram, út a tudományhoz program, a roma kultúra nevezetű program, a nemzeti tehetségprogram és a Bursa Hungarica nevezetű felsőoktatási ösztöndíj program. Én most programokat mondtam, de valójában ezek óriási önálló brandek. Ezeknek a brandeknek – márkáknak, ha tetszik – a kezeléséért felelős ez a szervezet. Ezeknek a márkáknak, programoknak a tartalmi részét az esetek döntő többségében a tárca, tehát a szakmapolitikai részét a tárca végzi, a támogatáskezelőnek a feladata gyakorlatilag a döntések előkészítése és a döntések végrehajtása.

A pályázók ismerik és keresik ezeket a programokat. A már kialakult partnerkapcsolatok további fejlesztése mellett azonban magukat a pályázati programokat is szükséges megújítani. Cél a teljes mértékben és minden szakaszában elektronikus pályázatkezelési folyamat megteremtése. Egyébként ez nem is olyan könnyű cél, zárójelben hadd jegyezzem meg.

Én kinevezésem másodnapján szembesültem azzal, hogy az az Eper nevezetű rendszer, amellyel a támogatáskezelő pályázatainak 90 százalékát bonyolítja, úgy jött át a hosszas, bonyolult átadás-átvételek kapcsán, hogy sem a rendszert működtető szerverek, sem ezeket a szervereket kiszolgáló működtető szakszemélyzet - amiből Magyarországon egy kezemen meg tudom számolni, hogy hány ember van, aki ehhez olyan informatikai mélységben ért - és sem a rendszer működésével kapcsolatos licencek, jogok egyikével sem rendelkezett január 2-án a támogatáskezelő. És meg kell jegyezzem, négy hónapos tárgyalási folyamat végén még pillanatnyilag sem rendelkezik. Ez a munkaeszközünk, mondhatnám, hogy az autóban a kormány. Ezzel csak jeleztem azt, hogy január 2-án, ami várt az intézményben, korántsem egyszerű és könnyű kihívások elé állított. Az áttekinthetőbb rendszer érdekében az egyes pályázati kiírások logikáját és fogalomhasználatát közelíteni kell, hogy a pályázó, aki több pályázatra is pályázik, ugyanazt jelentse. Vagy úgy nevezzük például a szerződéses partnerünket, hogy támogatott, vagy úgy nevezzük, hogy partner, és van sokféle megnevezés. Hát az is egy nagy feladat, hogy például ezeket egységesítsük, hogy ugyanaz a szó ugyanazt jelente.

Az ilyen típusú egyszerűsítésben a támogatáskezelő kezdeményezőként lép fel, olykor a jogalkotó és a döntéshozók felé. A szervezet szeretné továbbadni tapasztalatát, ezért a terveink között szerepel jó gyakorlatok terjesztése, és amit mindenképpen el kell mondjak, van egy www.emet.gov nevezetű honlapunk. Nagyon jó gyakorlat lesz, amikor, remélem, most már néhány héten belül ezt a honlapot teljes egészében meg fogjuk újítani, meg fogjuk változtatni, mert nekem az volt az első tapasztalatom, amikor decemberben már, hogy úgy mondjam, melegegett a székem, megnéztem ezt a honlapot, és úgy találtam, hogyha valaki nagyon keres valamit, talán megtalálja, ha rendkívül kitartó. De ha egy átlagember, egy közember, akkor nem biztos, hogy megtalálja. Hát olyan honlapokat kell készítsünk, hogy az átlagembernek, a közembernek ne vegye el a kedvét a pályázati folyamatba való bekapcsolódásunk. Meg fogjuk újítani.

A támogatáskezelő európai uniós programok végrehajtásában is vezető szerepet kapott. Egy ilyen program van pillanatnyilag, amit január 1-jével átvettünk, ez a TÁMOP 5.2.1. „Gyerekesély” program nevet viseli. Ennek a programnak vagyunk a konzorciumvezetője. A Máltai Szeretetszolgálat és a Tudományos Akadémia az, aki még ebben a programban benne van. Július 1-jétől pedig a TÁMOP 4.2.4. „Nemzeti tehetségprogram” vezetését fogja a támogatáskezelő átvenni. A „Gyerekesély” programról csak annyit, hogy ez egy elsősorban Dél-Dunántúlra és talán Északkelet-Magyarországra fókuszáló olyan program, amely gyerekházakon keresztül kapcsol be szegény sorsú, szociálisan hátrányos helyzetű családokat - és komplexen a családokat - egyfajta, ilyen felzárkóztató, esélyt növelő, nagyon komplex, életsegítő, életvezetést támogató, gyerekek esélyeit növelő programba. Ha be tetszenek ütni az interneten, hogy Gyerekesély program, akkor ott számos találattal lehet találkozni. Önmagát magyarázza a program.

A nemzeti tehetségprogram, amit átveszünk, az pedig egy felsőoktatási ösztöndíjprogram, a legkiválóbbak számára, diákok és tudós mentor tanárok számára szól. Hogy nagyon komoly program, azt az is jelzi, hogy 245 millió forint havonta az az ösztöndíjmenyiség, amit e program keretein belül majd július-augusztustól finanszírozni fogunk.

Ami a Nemzeti Együttműködési Alapot illeti, részvétel a nemzeti összetartozás erősítésében. A nemzeti összetartozás érzését a mindennapok során konkrét tettekre kell lefordítani, különben üres szavak maradnak, ezt önök legalább olyan jól tudják, mint én. A tetteket pedig azok a programok jelentik, melyeket több ezer hazai és külföldi szervezet valósít meg. Ehhez a források egy részének célba juttatását az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő végzi. A támogatáskezelő ezzel kapcsolatos felelőssége több oldalról is megfogható, megfogalmazható. Egyrészt a legkisebb ráfordítással, a leghatékonyabban kell a forrásokat célba juttatnia egy olyan rendszerben, hogy a régóta sikeresen működő szervezetek munkáját segítve az újonnan alakulók működését is ösztönözze. Én azt szoktam mondani, hogy a söralátét egy nagyon jó, elhíresült metafora, de ez gyakorlatilag mindenkire, aki – elnézést a szóhasználatért, most magamra értem – bürokrata, bizonyos értelemben kötelező, iránymutató jelleggel bír. Az a célunk, hogy a söralátét irányába meneteljünk, ami az ügyeknek a bonyolultságát, a bonyolultságok egyszerűsítését, például a pályázati folyamatokba való bekapcsolódást illeti. Nem túl könnyű feladat egyébként, amikor ebben számos jogszabály és számos más egyéb körülmény próbálja a kezünket fogva tartani.

Az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő a Nemzeti Együttműködési Alap jogszabály által kijelölt kezelő szerve, támogatja a kollégiumok munkáját, végrehajtja a döntéseket, elősegíti az információáramlást, a kollégiumok, pályázók és az államigazgatás szervezete között. Hogy rövidítem mondanivalómat, én nem beszelnék most arról, amiről majd szerintem elnök úr, alelnök asszony tudnak beszélni, a külföldi érintettségét a NEA-nak most kihagynám. Hanem, amiről szeretnék beszélni az az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő össz-szintjén a külföldi érintettség.

Az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőnél 2012-ben célzottan határon túli szervezetek számára is elérhető támogatás, egyrészt 13 felhívás keretében juthattak támogatáshoz külföldi magyar szervezetek, ezeknek az együttes keretösszege, hangsúlyozom, ez keretösszeg, ez 3 milliárd forintba tehető, ennek a forrásnak a 25 százaléka ténylegesen is határon túli magyar pályázókhoz került, vagy önállóan vagy pedig társpályázóként vehettek részt a pályázati folyamatban. És összesen körülbelül 750 millió forint volt az a forrás, amely külföldi magyar ügyeket szolgált. Tudtam, hogy idejövök, és arra kértem a kollégáimat, hogy állítsák össze ezt az adatsort.

Engem személyesen megleptek ezzel a 750 millió forinttal, mert én nem tudtam az összeg nagyságrendjét. Azért örültem neki, mert azt mondtam, hogy igen, ez egy olyan forrás, amit érdemes számon tartani, érdemes számolni. Közel egymilliárd forint, ezek szerint, ami nemzetpolitikai jellegű célokra is a támogatáskezelő tevékenységéből fordítódik.

Határon túli kötődésű társadalmi szervezetek vagy magánszemélyek részére történő támogatások összesítése egyébként nehézségekbe ütközik, pillanatnyilag legalábbis a szervezetünknél. Lévé, hogy a pályázati cél és a pályázó honossága eltérő országokhoz kötődik nagyon gyakran. Másrészt külföldi magánszemélyek is megjelennek magyarországi hazai pályázatokban. Egyébként erre azt mondom, hogy hál' istennek, ez a nemzeti összetartozás, amikor már így nem különbözünk, nem különböztetjük egymást, és nem is különbözünk egymástól.

Összegezve. Szeretnénk egy profi, kiszámítható és tisztességes szervezetet építeni. Szeretnénk, hogyha ez a szervezet növekedne, bővülne. Én azt hiszem, azzal, hogy a szervezet vezetését én képviselem, nyilván e nélkül is így lenne, de ezzel együtt a nemzetpolitikai szempont, ahogy korábban mondtam, a külföldi magyarság szempontja ebben az értelemben, biztosíthatom önöket, hogy legfelső szinten ott van ebben a szervezetben. Mindent megteszünk, és én mindent megtettük a munkatársaimmal, hogy ez a szempont a jövőben is érvényre jusson, érvényesülhessen, és minél több olyan pályázatunk legyen, ha erre az embernek van ráhatása és beleszólása, ahol nincs semmiféle megkülönböztetés, ahol a csíkszeredai, a paksi és a kassai pályázó egyként, ugyanazon a módon, ugyanazon a soralátétn, ha tetszik, ugyanazon az egyszerű módon pályázhat és nyerhet támogatást. Köszönöm szépen a figyelmet és a meghívást.

Tájékoztató a Nemzeti Együttműködési Alap működéséről

ELNÖK: Köszönöm szépen. Javaslom, hogy térjünk rá a következő napirendi pontra, és a három tájékoztató után együttesen nyissuk meg a vitát. Megadom a szót elnök úrnak.

Dr. Csizmadia László tájékoztatója

DR. CSIZMADIA LÁSZLÓ elnök (Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim! Nagyon szépen köszönöm a meghívást. Én úgy gondolom, hogy mindig nagyon jó érzés beszélni arról, hogy a civil társadalmat hogyan tudja támogatni tulajdonképpen a költségvetés, hiszen az emberek adójából támogatjuk a civil társadalmat, a civil alapítványokat, a civil egyesületeket. Az előttem szóló Csete úr arról beszélt, hogy ez egy új szervezet, mármint a pályázatkezelő. A Nemzeti Együttműködési Alap is egy új szervezet ehhez képest, mert 2011 januárjában született és lépett hatályba az a törvény, amelyik újonnan szabályozta az Együttműködési Alapnak a munkáját, lehetőségeit. Előtte a Nemzeti Civil Alap működött hasonló módon, hozzá kell tennem, hogy csak nagyon hasonló módon, és itt, hogyha a szubjektív véleményemet elmondhatom, hiszen lehetőségem volt a Nemzeti Civil Alap utolsó évében is elnökként tevékenykedni, most pedig már második éve vagyok az elnöke a Nemzeti Együttműködési Alapnak, a szubjektív véleményem talán, de remélem, hogy annyira azért nem szubjektív, hogy azért ez az új civiltörvény jobb, mint régi

volt. Tehát a problémáival, ami a gyakorlatban természetesen előjön, azzal együtt én jobbnak tekintem, és bizonyos nagyon-nagyon fontos kulcsproblémákat mindenféleképpen megoldott az előző rendszerhez képest. Ugye rögtön arra kellene kitérni, beszéltek, hogy új szervezet a pályázatkezelő, hát annyira új szervezet, hogy tényleg csak dicsérni tudom őket, hogy két költözés mellett tudták követni a Nemzeti Együttműködési Alap pályázatait, és viszonylag - még 2011-ben is – gyorsan, idézőjelben mondom, azért a pályázókhoz kerülhetett a forrás, aminek oda kellett kerülni.

De látni kell, hogy az öt kollégium, ami újonnan alakult, és a tanács csak március végén, 2011. március végén kezdhetett el a munkáját. Ez önmagában a törvény miatt és az elektori választások miatt is már egynegyed év hátrányt okozott a források kiutalásánál és elbírálásánál. Ezt, kicsit előreemelve azért mondanám, hogy a múlt év november 12-én úgy próbáltuk meggyorsítani, hogy kiírtuk már november 12-én a működési pályázatot 2013-ra. Ezzel elértük azt is, hogy nagyobb időszak jut a pályázatok elbírálására, remélve azt is, hogy a források időben kerülnek a pályázók birtokába, és a feladatukat, működésüket és a szakmai feladataikat jól tudják megoldani.

Azt is szeretném elmondani, és nagyon fontos dolog, hogy lássuk az arányokat az elégedett és elégedetlen pályázók között, hogy a Nemzeti Együttműködési Alaphoz a beérkezett igény 21 milliárd forint támogatási igény volt, ezzel szemben, mint tudjuk, lecsupaszítva, az Eszközkezelő és a miniszteri lehetőségeket levéve, a támogatás összegéből 3 milliárd forint maradt. Tehát a 21 aránylik a 3 milliárdhoz, el tudjuk képzelni, hogy azért elég sok a csalódott civil szervezet, amelyik szeretett volna, de nem tudott forráshoz jutni. És itt akkor már rögtön hadd nyomjam meg azt a piros gombot - ami nyilvánvalóan fontos önök előtt is -, hogy tegyenek ezért.

Arról szól a történet, hogy a 3 milliárd 400 millió összes támogatást meg kéne emelni. Annál is inkább, mert az előbb az NCA-ról beszéltem, amelyik évekig jóval magasabb, de minimum kétszeres összeggel dolgozott, még az utolsó évben is 7 milliárd forint támogatást oszthatott el. Márpedig, ha fontos a civil társadalom a nemzetünknek, akkor úgy gondolom, hogy mindenkinek harcba kell szállni azért, hogy azok a civilek, akik elsősorban önkéntes munkájukkal egészítik ki azt a kevés támogatást, amit kaptak, és megháromszorozzák annak a hatékonyságát, több pénzhez jussanak.

Visszatérve még egy pillanatra arra, hogy miért is gondolom azt, hogy ez a törvény jobb, mint az előző: elsősorban a korrupció elkerülése miatt. Hiszen, ha elolvasták a civiltörvényt, akkor látható az a felépítés, miszerint a bizottságban lévő tagok, úgy a kollégiumban mint a tanácsban nem részesülhetnek a Nemzeti Együttműködési Alap forrásaiból, kizártak, következésképpen ugyanaz a helyzet, ami az NCA-nál viszont fennállt, hogy nem voltak kizártak, most már nem léteznek, nem áll fenn. De azért egy mondattal elmondanám, hogy a kollégiumi tagok és a tanácsstagok egyaránt megfogalmazták azt a kérésüket, hogy ha nem is a Nemzeti Együttműködési Alapból, de talán más formában támogatni kéne azokat az egyesületeket, amelyeket képviselnek, és nem kis egyesületek ezek. Mert egy kicsit igazságtalannak néz ki a dolog, hogy az ott lévők - pontosan megfogalmazom – havi 40 ezer forintért vagy 23 ezer forint átalánydíjért végzik a munkájukat, nyilván nagy odaadással. Hiszen csak egy példát hozok, általában a kollégiumokban tíz ülés van évente, ez 2011-ben is így volt, a tanácsban pedig 14 ülés volt egy év alatt, és 406 határozat született, tehát nagyon komoly munka folyik. Ezen is érdemes lenne gondolkodni, hiszen nyilván a gyakorlat most már kétéves lesz, és egy ilyen félidőben érdemes azt a 24 pontot átvizsgálni, amit a kollégiumok és a tanács javaslatára az illetékes miniszter felé el is küldtünk azzal, hogy nyilván, hogy ha következik - és úgy tudom, hogy be fog következni - egy újabb civil felmérés, akkor el tudják mondani a civil szervezetek, hogy mit kéne jobbitani. Talán ezt - ha már kikristályosodott – a 24 pontot is érdemes figyelembe venni.

Hogy ne beszéljek csak úgy mellé, mondok egy-két olyan dolgot, ami átgondolást igényelhet. Ilyen lehet tulajdonképpen az, hogy a törvény úgy foglal állást, hogy az összes kollégium forrása egyenlő. Ugyanakkor azt látjuk a pályázatoknál, hogy a beérkező pályázatok kollégiumonként nagyon nagy szóródást mutatnak, tehát kevesebb pályázathoz adott esetben jóval több forrás is származhat.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy azonnal neki kell állni és a civiltörvényt át kell alakítani, de azt mindenképpen szeretném mondani - és hogyha itt a nemzeti összetartozásról beszélünk, és a kollégium alelnök asszonya is majd fog erről beszélni -, hogy ide a töredéke érkezik a pályázatoknak, és nem az lenne a jó, hogyha ezt a pénzt átcsoportosítanánk. Sokkal jobb lenne, hogy azokkal a szervezetekkel, amelyeknek információt kell szolgáltatni, akiknek megfelelőképpen népszerűsíteni kell a nemzeti összetartozást, valamilyen hatékonyabb módszerekkel kellene ráhatni arra, hogy ide több pályázat érkezzen. Hiszen én azt gondolom, hogy a Nemzeti Együttműködési Alap is úgy született, hogy nagyon fontos a Kárpát-medence civiljeinek a befogadása ebbe az alapba, és ha tényleg nemzetben gondolkodunk, mindenfajta negatív, politikai értelmet ebből gyorsan kisöpörve, akkor úgy gondolom, hogy akkor járunk el helyesen, hogyha az anyaország és a határon túli régiók együttműködése sokkal jobban tud erősödni.

Ebben talán még egy tippet is tudnék adni, a civil információs centrumok, amik nem kevés támogatást kapnak, azoknak lenne az egyik legfontosabb feladata, hogy egyrészt a pályázókat messzemenőig segítsék, másrészt pedig ebben az együttműködésben minél nagyobb erővel vegyenek részt. Mi megpróbálunk azért a szervezeten keresztül és az összes kollégiumon keresztül is olyan felhívásokkal, módszerekkel élni, amelyek segítik, hogy itt növekedjen a pályázói létszám. Ez az a kollégium, ahol konzorciumban legtöbbször pályáznak, de azért itt is látni kell, hogy ez még mindig kevés. Hiszen nem elég, hogy egy régió egy magyarországi anyaegyesülettel pályázik, mert ez előírás, hogy magyarországi székhelyű egyesülettel kell pályázni, hanem bizony olyan feladatokat is végre lehetne hajtani, amelyek a teljes Kárpát-medencét átöleli, és az összes régió közös munkája jelentkezhetne eredményként.

De továbbmenve és folytatva a beszámolómat, a kilenctagú kollégiumok kijelölése úgy történt meg, hogy három elektorválasztás, három az országgyűlési illetékes szakbizottság jelölése alapján, három a miniszter jelölése alapján. Magát az elnököt a miniszter nevezte ki. Azért csendben elmondom, hogy az elnök volt a magam szemében az egyetlen, aki a civil választásokon elindult ebből az elnöki 80 tagú társaságból, és azért büszke vagyok arra, hogy ha most a régi rendszer szerint dolgoznánk is, akkor hatodikként még akkor is benne lehetnék az elnökségben.

És azért mondtam ezt, hogy hogy állt föl az elnökség, mert itt megint szeretném, hogy ha a politikai szándékokat megpróbálnánk egyszer és mindenkorra kisöpörni, és szakmailag gondolkodnánk ezekben az ügyekben, mert nekem meggyőződésem, hogy nagy viták ugyan vannak az elnökségben, de azért igyekszik az elnökség szakmailag dönteni. Azt kell látni, hogy a kollégiumok az egyetlen forráselosztók a törvény szerint. Tehát a kollégiumok döntenek a forrásokról, az elnökségben az elnöknek egyetlen jogosultsága van: hogyha aggályosnak lát egy szerződést, azt felfüggesztheti. De innentől kezdve érvényesül az abszolút demokrácia, mert a felfüggesztett szerződések egyenkénti titkos szavazással kerülnek az elnökség elé, majd a pontszámok átlagolva lesznek, majd visszakerülnek a kollégiumhoz, és összeolvasva adják meg végül is a forrás további sorsát. Ezt fontos volt elmondanom, mert sokszor a médiákban, vagy ha tetszik, akkor a médiumokban más információk is előjöhethetnek.

Én úgy gondolom, hogy nagyon fontos a jövőt tekintve, hogy a 406 döntésünkben olyan is szerepel, hogy figyelembe vettük az ÁSZ jelentését, ami az elmúlt öt év munkáját foglalta össze, és hiányolta a monitoringrendszer bevezetését. Ez tényleg így van, hogy erre nagy szükség van, nem kis előkészület után, de azért el kell mondanom, hogy a tanács

részéről a monitoringrendszer elfogadásra került. Ez olyan központi statisztikákat is tartalmaz, amelynek a biztosítása a pályázók felé – úgy gondolom, hogy – növelni fogja a hatékonyságot, és a civil szervezetek felé egyáltalán, a civil társadalom felé olyan információkat tud majd adni, hogy egyrészt lelkesíti azokat, akik majd be akarnak kapcsolódni, másrészt meg megnyugtatja azokat, akik adott esetben még nem jutottak el odáig, hogy ebből a rendszerből forrást igényeljenek.

Annyit mondanék még, hogy a tanácsulések mindig nyilvánosak, nagyon fontos, hogy a kollégiumok és a tanács között megfelelő információáramlás történjen. A nyilvános tanácsulések nemcsak a külsők jelenlétét teszik lehetővé, hanem minden esetben a kollégiumok vezetői meghívást kapnak, ahol szót is kapnak, és jegyzőkönyvbe kerül, amit ők szeretnének. Ennek az egyik rendkívül nagy eredménye, hogy már a 2012-es pályázati kiírásoknál a kollégiumok által javasolt kiírási szempontokat a tanács száz százalékban fogadta el. Tehát, ahol háború van, onnan jöttek az információk, és ezt a tanács megpróbálta követni, és szerintem talán megfelelőképpen is tette.

Voltak persze nemcsak sikerélményeink, hanem nyilván, mivel új törvényről van szó, előfordult, hogy a kollégiumok rosszul értelmeztek egy-egy törvényt, ilyen volt 2011-ben az, hogy nem készítették várólistát, és az elutasított pályázatokat nem indokolták meg. Ebből következett az, hogy vissza kellett adni ezeket a pályázatokat, így egy kicsit még rátettünk arra az időkésésre, amit az előtt említettem, 2011-ben. De a törvényi előírások miatt erre mindenképpen szükség volt.

Látom, hogy az idő rohan, de amit még mindenképpen szeretnék elmondani, hogy a tanács természetesen a miniszter által elfogadott munkarend alapján dolgozik. Teljesen szabályozott ügyrendben működik, és a végére pedig még egy nagyon fontos, hogy a nemzetgazdasági, társadalmi tanácsban is a tanácsnak volt jogosultsága delegálni tagot magunk közül. Itt is megpróbáltunk a demokrácia szellemében egy olyan tagot delegálni, aki abszolút az electori választások kapcsán nyerte el a tisztségét. Tehát duplán is civilnek mondható. Én úgy gondolom, hogy ebben az évben, a múlt évben is egyébként a nehézségek ellenére kiváló kapcsolatunk volt a pályázatkezelővel, és amikor nagy bajban voltunk, gyorsítani kellett, akkor külön le tudtunk ülni, és pillanatok alatt születtek olyan döntések, amelyek azért előbbre tudták vinni a források mielőbbi kifizetését. Ebben az évben pedig rendkívül harmonikusan haladnak előre az ügyek, és abban az esetben, hogyha a kollégiumok időben hozzák meg a döntésüket, akkor azt tudom mondani, hogy a tanács is időben hozza meg a döntését. Így a források a törvényben meghatározott módon fognak 2013-ban már a nyerő pályázatokhoz kerülni. Egyelőre ennyi, kérdésekre állok rendelkezésre. Köszönöm szépen, hogy elmondhattam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Megadom alelnök asszonynak a szót, Joó Kingának, és úgy tudom, hogy használja a projektort.

Tájékoztató a Nemzeti Együttműködési Alap Nemzeti összetartozás kollégium működéséről

Joó Kinga tájékoztatója

JOÓ KINGA alelnök (Nemzeti Együttműködési Alap Nemzeti összetartozás kollégium): *(Előadását projektor segítségével tartja meg.)* Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Hölgyek és Urak! Ahogy a prezentációból is látszik, és ahogy nyilván a napirendből is olvashatták, én az alelnöke vagyok ennek a bizonyos Nemzeti összetartozás kollégiumnak, a kollégium elnöke, Kondra Laura állította össze ezt az anyagot, őt helyettesítem itt, mivel egy hónapig Angliában egy tanulmányúton tartózkodik. Jómagam egyébként, ha már egyszer szó esett erről az electori rendszerről, a kollégiumon belül a közé a

három civil közé tartozom, aki az elektori rendszeren keresztül került be, tehát én egy ún. választott civil képviselő vagyok a kollégiumban, és egyben a kollégium alelnöke is.

A civiltörvényről nem fogok önöknek hosszan beszélni, hiszen itt a parlament hozta ezt a törvényt, bizonyára önök ismerik. Inkább a technikai részét szeretném ismertetni a kollégium működésének, azt, hogy mi hogyan hozzuk a saját döntéseinket, milyen típusú pályázatok kerülnek hozzánk, mennyi pénzből gazdálkodunk. Tehát nyilvánvalóan pályázati kiírásra nyújthatnak be a pályázók pályázatot hozzánk a kollégiumhoz, ezek azok a pályázatok, amik a NEA-hoz, de nem az egyedi támogatáson keresztül a miniszterhez közvetlenül, hanem amik a kollégiumhoz kerülnek.

A NEA szervezetéről és működéséről az előbb már egy-két szó elhangzott. Tehát a NEA tanácsa, amit Csizmadia elnök úr képvisel, egy elvi irányító, koordináló, döntéseket hozó testület, a NEA kollégiumai pedig azok a testületek, amik a pályázatok tartalmi, szakmai részét vizsgálják, és ez alapján hozzák a döntéseiket. Itt látható az a felsorolás, hogy milyen kollégiumok vannak a NEA testületében. Esetleg csak így röviden, a Nemzeti összetartozás mellett van az Új nemzedékek jövőjéért kollégium, a Mobilitás és alkalmazkodás, Közösségi környezet és Társadalmi felelősségvállalás kollégium. És mellette természetesen harmadikként a kezelő, akit pedig a főigazgató úr képvisel.

Többször elhangzott már utalásként, hogy a mi kollégiumunk az, amelyik a legkevesebb pályázatot kapta az elmúlt idők során. Tehát összehasonlításképpen, a többi kollégiumhoz képest hozzánk pályáztak kevesebben.

A kollégium küldetését néhány gondolatban szeretném megjeleníteni. Tehát először is az európai integrációval foglalkozó szervezetek, illetve azok a szervezetek, akik ezt tűzték ki célul, azoknak a támogatásáról lenne szó: a határon túli magyarsággal kapcsolatos nemzetközi tevékenység elősegítése, valamint a Magyarországon létező nemzeti és etnikai kisebbségekkel foglalkozó szervezeteknek a támogatása, illetve az emberi és állampolgári jogokkal foglalkozó szervezetek támogatása. Ezt a diát azért tartom hangsúlyosnak, hiszen nagyon sokszor elhangzik az, hogy a külhoni magyarsággal kapcsolatos tevékenység támogatása az elsődleges célja a kollégiumnak, illetve ilyen típusú pályázatokat kapunk a legnagyobb számban. Ez egyébként igaz is. Tehát a pályázatok 80, de akár 90 százaléka, attól függ, hogy működési vagy szakmai pályázatokról beszélünk, ténylegesen külhoni magyarsággal kapcsolatos tevékenységet szeretne végrehajtani, de nincsenek kizárva, mint ahogy beletartozik a kollégium küldetésébe, azok a szervezetek, akik az európai integráció gondolatával foglalkoznak, illetve a hazai etnikai és nemzeti kisebbségek kérdésével foglalkoznak. Mellette megint csak hangsúlyoznám, túlnyomó többségben a külhoni magyarsággal kapcsolatos pályázatokat kapunk.

Most már a 2013-as pályázati kiírásokról szeretnék önöknek egy-két szót mondani. Itt láthatóak bizonyos számok, ezek az idei keretösszegek, amire lehetett pályázni. Ez egyébként minden kollégiumnál ugyanakkora volt, tehát a minimumösszeg 250 ezer forint volt, amire egy szervezet adhatott be pályázatot, a maximum összeg pedig 4 millió forint. A kollégiumnak teljes mértékben szabad keze volt, volt mérlegelési jogköre, ebből az összegből annyit ítelt meg az egyes kollégium, amennyit szeretett volna, tehát ezt az összeget lehetett csökkenteni, illetve a maximumot megítélni. Ez azért fontos, mert a szakmai kiírásoknál nem így van. Arra rá fogok térni.

Az idei újítás a szakmai kiírások tekintetében, erről a kezelő egyébként bővebben tud tájékoztatást adni - ha valakit ez érdekel -, hogy csak részletekben kaphat egy pályázó, ha 3 millió forint fölött pályázott, és nyert, csak részelszámolásokhoz kötve kaphat egy pályázó afölötti összeget. Ebből adódóan egyébként több kollégium úgy döntött, hogy nem is lehet nála 3 millió forintnál magasabb összegre pályázni. A mi kollégiumunk kivétel ez alól, mi egy másfajta döntést hoztunk, erről mindjárt fogok beszélni.

Nálunk konzorcium esetén - a konzorcium azt jelenti, hogy valakivel együttműködésben - valósít meg valaki egy programot. Általában külföldi magyar szervezetről szokott szólni, ekkor beszélünk konzorciumról, illetve több más szervezet együtt, összefogással, akkor 6 millió forintos maximális összeggel lehetett hozzánk szakmai kiírásra pályázni. A szakmai kiírás egyébként már lezárult, tehát ha időben akarom én ezt önöknek elhelyezni, ennek a pályázati időszaknak is vége van. Lassan meg fogjuk kapni a pályázatokat bírálatra. Lassan a kollégium döntéseket fog hozni ezekről a pályázatokról.

Ahogy említettem, egyénileg lehet hozzánk pályázni, vagy pedig együttesen is lehet, akár határon túli civil szervezettel. Ami egy nagyon fontos szempont volt, és ez egyébként sok szervezet számára nem volt egyértelmű, ezen esetleg lehetne a következő évek során változtatni, hogy egy határon túli civil szervezet csak egy társpályázóként szerepelhet. És ez a többi kollégiumra is érvényes. Tehát, egy másik civil szervezetnek sem adhatott támogatói nyilatkozatot, hiába az a szervezet esetleg mondjuk az Új nemzedékek kollégiumához pályázott. Ez okozott némi fennakadást, én úgy éreztem, legalábbis én több szervezettel beszéltem, akinek ez nem volt teljesen világos.

Az ún. intenzitás, amit az előbb a működési pályázatokról említettem, hogy a kollégiumok szabad kezet kaptak abban, hogy egyes szervezetek számára mekkora működési támogatást ítélhessenek meg, itt ebben az esetben, idén nem adhatunk kevesebbet, mint az igényelt összeg 67 százaléka. Ez fontos, hiszen a költségvetést általában - a szervezetek, amennyiben pályáznak - egy picit próbálják fölültervezni. Ez teljesen természetes folyamat, viszont arra ezért vagyunk itt mint kollégium, hogy egy adott pályázatról el tudjuk dönteni, hogy ha 67 százalékat megkapja, akkor meg tudja-e valósítani még azt az adott programot, amire pályázott. Tavaly egyébként 75 százalékos volt ez az ún. intenzitás.

A szakmai pályázatok céljait foglalja itt össze ez a dia. Ez tulajdonképpen nem változott a tavalyi évhez képest. Tehát ugyanúgy évfordulók, fesztiválok, hazai és határon túli rendezvények támogatása volt az egyik cél. A másik a magyarországi civil szervezetek jelenlétének biztosítása, ez akár nemzetközi tagdíj befizetésén keresztül vagy konferenciákon való részvételen keresztül, hazai és határon túli rendezvényeken, fesztiválokon történő részvétel szintén és európai integrációt elősegítő programok támogatása, valamint tudományos kutatások, monitoringtevékenységek támogatása.

Lehetett volna még a törvény szerint kiadványok és egyéb kutatások támogatása. Ezt a kollégium nem tartotta az idén fontosnak, úgyhogy e három szempont szerint írtuk ki a pályázatot.

A tartalmi bírálatról. Hogyan történik nálunk egy tartalmi bírálat a kollégiumon belül, mit szoktunk nézni. Egyrészt azt nézzük, hogy a kiírás céljaihoz illeszkedik-e maga a pályázat, mert ezt ugye, a kezelő nem tudja nézni, a kezelők csak a formai bírálatot végzik el. A szervezet tevékenysége és eddigi eredményei. Ez, hogyha kiderül az adott pályázatból, akkor az jó és akkor azt szoktuk értékelni, illetve, hogy a pályázat szakmailag jól kidolgozott, közösségi igényeket fogalmaz meg. Mellette, mivel a kollégium is prioritásként kezeli a külföldi magyarsággal való együttműködést, természetesen a határon túli magyar civil szervezettel együttműködésben valósul meg, illetve erősíti ezeket a kapcsolatokat, azt mi pozitívumként értékeljük. És ami nagyon-nagyon fontos, és ez általában nem szokott a pályázók számára annyira nyilvánvaló lenni: a projekt eredménye és a tervezett költségvetések összhangja. Ez legyen meg egy adott pályázatban. Nagyon sok esetben tökéletes, nagyon szép programmal és céllal találkozunk, és a költségvetés abszolút nincs összhangban azokkal a célokkal, amit egy pályázó kitűzött magának.

Ami esetleg még a többi kollégiumhoz képest más lehet, hogy mi előnyben részesítjük azokat a pályázatokat, amik folytonosságot tükröznek, hagyományt, értéket teremtenek, vagy ötletesek és emellett mindenképpen fenntarthatók. Tehát, hogy nem egy ad hoc pályázat

születik, és nemcsak egyszeri támogatásra számít az a szervezet, hanem folyamatosan és esetleg saját maga más forrásokból is fenn tudja tartani a tevékenységét.

A tapasztalatok a tavalyi évre visszamenőleg, hogy mi volt a legtöbb hiba az egyes pályázatokban. Egyrészt az, hogy a cél, hozzáadott érték nem illeszkedik a kollégium célkitűzéseire. Ez nyilván a kollégium mérlegelése, hogy mit tekint ez alatt, de többször fordult elő, hogy olyan szervezetek, akik mondjuk más kollégiumokhoz is beadhatták volna a pályázatukat, azok is nálunk próbálkoztak.

Identifikációs problémák, tehát a saját szerepüket nem tudják meghatározni. Erről, azt hiszem, hogy amikor a tanácselnök úr beszélt, hogy a civil információs centrumok ebben például sokat tudnának segíteni, hogy az adott pályázó, hogyha arra az évre egy programot szervez, akkor próbáljuk meg lehatárolni, hogy melyik kollégiumhoz tudnának abban az évben pályázni, hiszen az egyes szervezeteknek megvan az a lehetősége, hogy évenként egyszer cseréljenek kollégiumot, ahová ők regisztrálnak, és ahová ők pályázatot tudnak beadni.

A túltervezett költségvetésről már beszéltem, ez egy általános probléma, nemcsak a NEA-nál, hanem szerintem minden pályázati tevékenységet végző szervezetnél ez létezik, valamint, hogyha esetleg nem indokolt az az adott költségvetés. És nyilvánvalóan, hogy ha ez a program nem teremt értéket, akkor az a pályázat nem támogatható. És akkor nem tudom, mennyire látszanak ezek a számok, mert ez lényeges lenne, ez a tavalyi, tehát a 2012-es számokat mutatja. Hogy mekkora volt az igénylés, és mennyit tudtunk, mennyi pénzt tudtunk kiosztani. Ez itt a működési kiírás, a beérkezett igényeket és a támogatott pályázatokat foglalja össze.

Összességében lehet látni, hogy több mint 512 millió forintba érkezett igény. A keretösszegünk, itt most lesz egy kis érdekesség, 343 millió forint volt, de mi ebből csak 312 millió forintot osztottunk ki működési támogatásként. A fennmaradó összeget a minisztérium segítségével az idei évre át tudtuk csoportosítani, és a 2013-as évben a működési pályázatokat ezzel az összeggel meg tudtuk emelni, és így az idén ennek a két összegnek a különbségével több pénzt tudtunk szétosztani működési támogatásra. Ez egyébként darabszámra így néz ki: 251-en pályáztak hozzánk, ebből az érvényes pályázat, tehát a formailag érvényes pályázat 217 volt.

A szakmai kiírásnál már egy kicsikét jobban észhez tértek a szervezetek, többen realizálták, hogy van ez a lehetőség, tehát semmi problémánk nem adódott abból, hogy az adott keretösszeget mi kihasználjuk, kiosztottuk az utolsó forintig a meglévő keretösszegünket, ami 171 millió valahányszázezer forint volt. 270 pályázat érkezett be, egyébként ebből nagyon sok volt utána az érvénytelen, ahogy lehet látni, 90 darab, és az érvényes 180-ból mi 80-at tudtunk támogatni, illetve 65 került a várólistára, 35-öt utasítottunk el. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket, bármilyen kérdésben állok rendelkezésükre.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelet Bizottság! Kinek van kérdése vagy hozzászólása? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, hadd kérdezzem meg, hogy az elutasított vagy érvénytelen pályázatok miért lettek elutasítva. Mi volt a jellemzőjük? Formailag voltak hibásak, nem feleltek meg a céloknak? Más célokat fogalmaztak meg?

DR. CSIZMADIA LÁSZLÓ elnök (Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa): A formai hibákat vizsgálja a pályázatkezelő és a fősztályvezető, és megkérnénk őt, hogy első kézből válaszoljon autentikusan.

MIKLÓS ÁRPÁD igazgató (Nemzeti Együttműködési Alap – Civil támogatások igazgatósága): Tisztelt Bizottság! A kérdést kétfelé bontanám, mert van egy formai és egy tartalmi ellenőrzés. A formai ellenőrzést az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő végzi, a

formai szempontokat a civiltörvény, illetve az ezt szabályozó végrehajtási rendelet sorolja föl, ami gyakorlatilag a kiírásokban is megjelenik, ez 10-15 szempont, amiknek a pályázóknak eleget kell tenni. Ilyen például az, hogy a pályázati díjat be kell fizetni, befizette a pályázati díjat az adott pályázó, gyakorlatilag aláírási címpéldányt beküldte, az aláírás gyakorlatilag egyezik-e azzal, aki jogosult a pályázatot benyújtani. A tartalmi szempontok pedig a kollégiumnak a hatáskörébe tartoznak, úgyhogy, akik a formai bírálaton, az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő bírálatán keresztül jutottak, azok kerülnek a tartalmi bírálat elé. A tartalmi bírálat és a formai bírálat között van egy ún. kifogáskezelés. Tehát a pályázónak joga van, illetve lehetősége van kifogást benyújtani a formai szempontok kapcsán, hogyha ő úgy gondolja, hogy jogtalanul zártuk ki. Ez egy 60 napos kifogáskezelési határidő, az Ávr. írja elő, és gyakorlatilag ebben a kifogáskezelésben a döntést a minisztérium hozza meg, és a kifogáskezeléssel érvényessé váló pályázatoknak, illetve a formai szempontból érvényes pályázatoknak a tartalmi bírálatát pedig a kollégiumok végzik.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadd kérdezzem meg, hogy a támogatáskezelőnek van-e kapcsolata a BGA-val. Hiszen sokszor fogalmazódnak meg hasonló célok, illetve pályázatok is.

CSETE GYÖRGY EÖRS, az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő főigazgatója: Ami a támogatáskezelőt illeti, tehát természetesen volt kollégáinkat nem felejtjük el, lévén, hogy én is a BGA-ból érkeztem a támogatáskezelő élére. Sőt, hozzáteszem, hogy akik a Határtalanul!-t csinálták, a teljes csapat jött velem. Én nem köteleztem őket erre, hanem jöttek velem, tehát megváltoztatták a munkahelyüket. Ezzel együtt nyilvánvaló, hogy van kapcsolatunk a Bethlen Gábor Alapkezelővel. A kérdés valójában az, hogy például a Nemzeti összetartozás kollégiuma pályázati célkitűzései vonatkozásában, pályázati stratégiája vonatkozásában és mondjuk a BGA által menedzselt pályázati stratégiák vonatkozásában van-e kapcsolat. Én egy pályázati folyamba csöppentem most bele, igyekszem felvenni a tempót, de ebben szerintem alelnök asszony illetékesebb válaszolni, tehát, ami az operatív mezőt illeti, mondhatom azt, hogy hetente beszélünk, de ez elsősorban operatív, tehát nem tartalmi jellegű kapcsolat, nem tartalmi jellegű beszélgetés.

Még egyet hadd jegyezzek meg, a Határtalanul!-nak a mostani kiírását, amire most járt le a beadási határidő, most járt le az értékelés, ezt még teljes egészében vagy 95 százalékban az a csapat készítette elő még november-decemberben, amit én vezettem. Néhány ponton változtattak a mi általunk előkészített anyagon, de bízom benne, hogy azok a kollégák, akik ott vannak és folytatják ezt a munkát, azok ugyanolyan elkötelezetten és a téma iránti elkötelezettséggel, hittel és szakértelemmel fogják végezni, mint akik ezt megalkották és végiggondolták. Alelnök asszonynak átadnám a szót.

JOÓ KINGA alelnök (Nemzeti Együttműködési Alap Nemzeti összetartozás kollégium): Köszönöm szépen. Én, még hogyha megengedik, egy picit visszaugranék az első kérdésre, mert szó esett a tartalmi bírálatról is. Itt a formai bírálatról a kezelő már beszélt. Én egy-két pontot kiemelnék, tényleg nem akarom az önök idejét rabolni, csak hogy lássák, hogy milyen típusú problémákkal szoktunk szembesülni, mikor egy adott pályázatot tartalmilag bírálunk.

Tehát mi elsősorban a tevékenységnél azt szoktuk nézni, hogy az az adott tevékenység mennyire járul hozzá a civil szféra működéséhez. Így tehát, hogy ha valaki kizárólag sporttevékenységre ad be pályázatot, hiába határon túli partnerrel együtt valósul meg, mondjuk, egy kézilabda bajnokság, az számunkra nem tűnik támogathatónak. Ugyanez vonatkozik a kizárólag művészeti tevékenységet kezdeményező szervezetekre. Tehát amennyiben egy szobrot szeretnének állítani és semmifajta civil tevékenység ehhez nem

társul, tehát nincs semmilyen kiállítás, az adott régióknak, közösségnek ebből a pályázat értelmében nem származik semmi haszna, lehet, hogy van, csak nem írta le a pályázó, akkor ezt sem tudjuk támogatni. Valamint teljesen kizárt az, hogy különböző távoli kontinensekre való utazásokat támogasson a kollégium, hiszen ilyen típusú pályázatokat is szoktunk kapni, de természetesen ez teljesen kizárt.

A másik típusú elutasítási indok, ahogy említettem a költségvetés szokott lenni, ami indokolatlan, tehát, ha a programot nem alátámasztó költségvetést ad be a pályázó. Szerintem ez könnyen kézzel fogható, hogy amikor a programhoz általában étkezési és szállásköltség kéne hogy kapcsolódjon, akkor ezzel szemben vállalkozói költséggel találjuk szemben magunkat. Ez szokott lenni a két tipikus tartalmi elutasítási indok.

A BGA, illetve a Határtalanul! program. Az én tapasztalatom az, hogy nem nagyon volt nálunk átfedés. Azt hiszem, hogy elég jól elkülönül a két tevékenység. Ettől függetlenül megfontolandóbb, minthogy annak idején a kollégium meghívta a jelenlegi főigazgató urat, aki annak idején az alapkezelőnek volt a főigazgatója, hogy tartson nálunk egy tájékoztatást arról, hogy milyen az adott tevékenység, pontosan ezért, hogy legyünk mi is tisztában ezekkel a különböző tevékenységekkel, és hogy próbáljuk összehangolni, ahol lehet, ezeket a tevékenységeket. Köszönöm szépen.

DR. CSIZMADIA LÁSZLÓ elnök (Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa): Egy gondolatot muszáj hozzáfűznöm. Mégpedig a legjobb tudomásom szerint működik egy monitoringrendszer, amelyik azt vizsgálja, hogy ugyanarra a célra a különböző helyekre pályázatot nem lehet beadni. Ebből kifolyólag nem létezik, hogy a Bethlen Gáborhoz egy ugyanolyan tartalmú pályázat menjen és nyerjen, mint ami a Nemzeti Együttműködési Alaphoz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kőszegi Zoltán képviselő úr!

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a tájékoztatókat. Nekem itt megütötte a fülem egy indoklás, hogy sportrendezvényeket nem gondolják, hogy támogassanak. Szerintem a sportrendezvények szervezésében a háttérben mindenképpen civil szervezetek vannak. És szerintem az egyik legjobb együttműködési lehetőség a sporton keresztül összehozni a különböző közösségeket, civil szervezeteket, különösen a fiatalokat. Ezt, ha esetleg bővebben kifejténé, nem értem, hogy ez miért elutasítandó.

DR. CSIZMADIA LÁSZLÓ elnök (Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa): A Mobilitás alkalmazkodás kollégium van elsősorban a sporttevékenységekre kihegyezve, ahol szintén lehet konzorciumban pályázni. Tehát ez a fajta megkülönböztetés nem ilyen éles, mint ahogy gondolnánk. Tehát itt lehet, ahol a sporttevékenységek szinte az első helyen állnak, és rengeteg támogatást kapnak.

JOÓ KINGA alelnök (Nemzeti Együttműködési Alap Nemzeti összetartozás kollégium): Értem a kérdést, ugyanez szokott lenni általában a művészeti pályázatokkal kapcsolatban is, ez is egy nagyon fontos tevékenység, és tényleg támogatni kell. Azt látni kell, hogy az ilyen típusú tevékenységre, mint például a sporttevékenység, rengeteg más forrás áll rendelkezésre, ahonnan lehet pályázni. Ez nem azt jelenti, hogy mi sporttevékenységet egyáltalán nem támogatunk. Tehát, hogyha egy ifjúsági szervezet vagy egy helyi közösség a sporton keresztül szeretne határon túli programot megvalósítani, teljesen természetes, de ha egy profi sportegyesület hozzánk pályázik azért, hogy a futballbajnokságot megvalósítsa, nem támogatjuk. Ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs több kérdés, én is szeretném megköszönni főigazgató úrnak, elnök úrnak, alelnök asszonynak a tájékoztatóját, a kérdésekre adott válaszkiegészítéseket, és mindannyiunk nevében további jó munkát szeretnék kívánni, illetve mi is felajánljuk az együttműködésünket a közös cél érdekében. Köszönjük szépen, hogy eljöttek.

Egyebek

Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottságunkhoz eljuttatott egy közös nyilatkozatot az erdélyi gyülekezet, amely április 13-án tartott egy megbeszélést. Több képviselőtársunk is részt vett ezen a gyűlésen. Ezt a nyilatkozatot láthatják, láthatták volna, hogyha kiosztottuk volna. Különösebben nem kívánok ebből napirendet készíteni, de csak megemlítem, hogy ilyen volt, eljuttatták hozzánk. Esetlegesen majd a bizottság keretein belül is meg fogjuk őket hallgatni. Mindenkinek jó munkát kívánok! Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 42 perc.)

Potápi Árpád János
elnök

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia